

F. t. l. vedr. vandforsyning m.v.

Der er desuden foretaget en vurdering af, hvornår det med den nødvendige interne og eksterne kapacitet vil være muligt og mest hensigtsmæssigt at afslutte kortlægningen og indsatsplanlægningen. Det vurderes i denne sammenhæng hensigtsmæssigt at fortsætte nogenlunde på det nuværende aktivitetsniveau, samt at kommunerne kan gennemføre arbejdet med indsatsplanlægningen kort tid efter, at kortlægningsarbejdet er afsluttet.

Ud fra disse vurderinger fastsættes afgiften ud fra en forudsætning om, at kortlægningen kan afsluttes i 2015 og indsatsplanlægningen i 2017. Dette medfører et samlet årligt afgiftsniveau på 30,5 øre pr. kubikmeter meddelt indvindingstilladelse, heraf 21,9 øre til staten og 8,6 øre til kommunerne.

Satserne reguleres årligt med den i de successivt offentliggjorte forslag til finanslov fastsatte sats for det generelle pris- og lønindeks med niveaokorrektion. Denne regulering fradrages årligt 2 pct. i den statslige del af afgiften som følge af produktivitetsforbedringer i den statslige opgavevaretagelse. Dette fradrag gælder ikke i forhold til kommunerne. Omvendt sker der årligt en forhøjelse af begge satser for at modvirke virkningerne af et forventet årligt fald i den afgiftspligtige vandmængde, der i beregningerne nedsættes med 1,5 pct. om året fra et udgangspunkt på 640 mio. m³ i 2006.

Det foreslås, at den statslige del af afgiften ophæves ved afslutning af den statslige kortlægning med udgangen af 2015 og at den kommunale del af afgiften ophæves ved afslutning af den kommunale indsatsplanlægning med udgangen af 2017.

Det foreslås, at opkrævningen forestås af told- og skatteforvaltningen. De opkrævede kommunale afgifter efter vandforsyningsloven fordeles årligt til kommunerne via det udvidede totalrammep princip. Der vil blive opkrævet afgift fra 2009.

Hvis det efterfølgende viser sig, at afgiften ligger over eller under niveauet for fuld omkostningsdækning, jf. § 1, nr. 1 (§ 24), vil afgiften ved lov blive ændret, således at der over en fire-årig periode er tale om fuld omkostningsdækning, jf. budgetvejledningen. For at gøre det muligt at fastslå, om der er tale om fuld omkostningsdækning skal kommunerne, i overensstemmelse med de systemer, der i dag fungerer på andre refusionsområder, have deres revisor til særskilt at opgøre deres udgifter til indsatsplanlægning.

4.2. Afgiftspligt, afgiftsfritagelse og afgiftlempelse

De foreslåede regler om afgiftspligt omfatter som efter de hidtidige regler indvinding af grundvand, der kræver tilladelse efter vandforsyningslovens § 20 og

indvinding af grundvand, som i henhold til lovens overgangsbestemmelser fortsat kan ske uden tilladelse frem til 1. april 2010.

Afgiftspligten omfatter efter forslaget fortsat både vandværker (offentlige såvel som private), og indvinding til eget brug, samt indvinding til alle erhvervsformål.

Udover en fiksering af afgifternes størrelse foreslås en række yderligere præciseringer og forenklinger af bestemmelserne om grundlaget for afgiftens beregning, afgiftsfritagelse og lempelse, betalingspligt, opkrævning m.v. Bestemmelserne indebærer en række forenklinger i forhold til de gældende bestemmelser.

4.2.1 Præcisering og forenkling af bestemmelser om afgiftspligt og afgiftsgrundlag

Det foreslås, at den 1. januar i opkrævningsåret fastsættes som en fast skæringsdato for opgørelse af afgiften hos vandindvinderne. Forslaget vil skabe gennemsnitlighed i opgørelsen af betalingskravet over for den enkelte vandindvinder samtidig med, at det vil give opkrævningsmyndigheden et enklere regelsæt at administrere efter. Samtidig foreslås det, at afgiften fastsættes endeligt for et år ad gangen.

Reglerne om afgiftspligt for anlæg til indvinding af grundvand omfattet af § 20, men som efter § 86 ikke kræver tilladelse, foreslås endvidere præciseret, således at der ved fastsættelse af afgiften tages udgangspunkt i den årlige gennemsnitlige indvinding opgjort for årene 2004 - 2008 i stedet for af den tilladte indvindingsmængde.

Som en administrativ forenkling foreslås det at præcisere reglerne således, at det klart kommer til at fremgå, at afgiftspligten påhviler ejeren af indvindingsanlægget, som er adressaten for tilladelsen. Overdragelse af en vandindvindingstilladelse/-ret vil herefter kun have konsekvenser for betalingspligten ved endelig overdragelse til eje af den virksomhed og det vandindvindingsanlæg, som tilladelsen er knyttet til. Overdragelse vil kunne ske uafhængigt af, om der sker en samtidig overdragelse til eje af de arealer/den ejendom, hvor indvindingsanlægget er lokaliseret. Overdragelse vil medføre, at afgiftspligten overgår til den nye ejer med virkning fra det førstkommande afgiftsår, jf. også forslaget § 1, nr. 1 (§ 24 g).

Det bemærkes, at lovforslaget ikke regulerer det indbyrdes forhold mellem ejeren af anlægget og en lejer/forpagter. Parterne vil således indbyrdes kunne aftale overvæltning af afgifterne på forpagteren i de situationer, hvor forpagteren har brugsret til indvindingsanlægget, uanset at ejeren har betalingspligten i forhold til det offentlige.